

[Kyed.]

kastet. Bl. a. sagde han til mig: Jeg tror, at adskillige indenfor vore Rækker mener, at Vejen er den, at vi faar et direkte Tilskud fra Statskassen. Saa sagde jeg til ham: Er der noget, som man ikke maa, og som jeg, hvis jeg skal sige min Mening, paa det bestemteste maa fraraade, saa er det dette at forsøge at faa direkte Tilskud fra Statskassen til Opretholdelse af en Produktion, ogsaa denne Produktion. Under denne eller en senere Samtale, hvor vi kom til at tale om forskellige Ting, sagde jeg: Der er adskillige Spørgsmaal, som kan undersøges. Hvordan staa disse Afgifter, disse Toldsatser i Forhold til hinanden, er de sat i rigtigt Forhold til hinanden? Kan der ikke være Tale om at faa undersøgt, om der bør foretages en Omlægning f. Eks. fra Vægtafgift til Værdiafgift, og faa undersøgt, hvordan Raasukkerafgiften staa i Forhold til Afgiften paa færdigt Melis? Der er mange Spørgsmaal at undersøge. Ved en af disse private Samtaler viste han mig en Opstilling over den bevægelige Afgift, og saa sagde jeg til ham: Det er ikke rigtigt, Opstillingen bør være anderledes, naar man skal opnaa det, den tilsigter. Han spurgte: Hvorledes skal den saa være? Jeg svarede: Ja, den skal være paa den og den Maade. Det viste jeg ham, og saa meddelte jeg ham samtidig — jeg siger det, for at ikke nogen skal misforstaa det —, at han maatte selvfølgelig være klar over, at denne private Samtale ikke kunde give noget Tilsagn om at gaa ind for en saadan Ordning.

Et yderligere Bevis paa min Stilling i denne Sag er følgende. Ved en senere Lejlighed søgte den paagældende mig her paa Rigsdagen og havde med sig en Skrivelse, som gik ud paa en Henvendelse til den højtærede Minister om at fremme Spørgsmaalet, en Skrivelse, som han spurgte, om jeg ikke vilde være med til at underskrive, for man vilde gerne have Underskrifter fra de forskellige Sider. Nej, det kan jeg ikke, svarede jeg, hvad gælder det om? Kun om en Henstilling. Saa sagde jeg: Jeg har intet at henstille til den højtærede Minister, jeg kan ikke være med til noget som helst. Han viste mig Skrivelsen, der indeholdt Underskrifter fra tre forskellige Partiers Medlemmer, og jeg sagde til ham: Dertil kan jeg selvsagt ikke være med, jeg maa fortsat staa som fuldstændig fri Mand i denne Sag. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Det er lidt anstrengt). Det er lidt anstrengt, siger den højtærede Indenrigsminister. Det forholder sig fuldt og helt, som jeg her har fremstillet

det. Naar man vil begynde at drage private Samtaler ind her paa Rigsdagen, at skygge Folk, at mishandle Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse har gjort, hvor langt er vi saa henne? Hvis man vil gaa den Vej, kunde jeg jo godt begynde overfor den højtærede Indenrigsminister at nævne, hvad vi f. Eks. har hørt selv Medlemmer af Partier, der stemmer for dette, udtale om saadanne Spørgsmaal. Der er aldeles ikke noget anstrengt heri, og jeg maa sige, at det ærede Medlem Hr. Larsen-Badses tendentiøse Fremstilling af Andenhaandsmeddelelser om private Samtaler vidner om, at han som Politiker har et meget særegent Format.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Holdgaard. Det ærede Medlem talte om Nedsættelse af den indenlandske Afgift og spurgte, om det var det, jeg mente med den Udtalelse, jeg kom med i Forgaars, eller om jeg vilde have, at man skulde sætte Afgiften op for udenlandsk Raasukker. Meningen med mine Udtalelser var, at jeg vilde have Forskellen mellem Melisafgiften og Afgiften paa udenlandsk Raasukker mindre. Hvis man gør det paa een Maade, medfører det en mindre Beskyttelse for Industrien og en Billiggørelse af Melis for Befolkningen; hvis man gør det paa en anden Maade, medfører det, at den Fordeling af Beskyttelsen mellem Fabrikken og Roedyrkerne, som finder Sted i Øjeblikket, bliver anderledes — i Øjeblikket er Beskyttelsen for Fabrikkerne større end for Dyrkerne. Det er altsaa et Spørgsmaal, der burde have været taget op til Undersøgelse fra den højtærede Ministers Side for derigennem at se, om ikke Fabrikkerne Interesse vilde blive større, hvis man foretog andre Foranstaltninger med Henblik paa at faa en forøget Roedyrkning.

Hvor stor Mangelen paa Argumenter er ogsaa for det ærede Medlem Hr. Holdgaards Vedkommende, derom vidner Talen om Fabrikken i Brande, der her føres frem som Argument dels mod Venstre, dels mod mig personlig. Da jeg var ovre paa et Møde i Jylland, fik jeg Besøg af Folk fra Brande-Fabrikken, som kom med en Skrivelse, som Ministeren havde sendt dem, og hvori der stod, at dette Tilskud var blevet tilstaaet dem. De spurgte mig, hvordan Skrivelsen skulde forstaaes, for det kunde se ud, som om det skulde opfattes paa den Maade, at hvis de ikke det sidste af de tre Aar, som Tilskuddet gjaldt for, var i Stand til at præstere den Landvinding, der var Tale om, saa skulde de tilbagebetale ogsaa for de to foregaaende Aar. Dertil svarede jeg, at